

Ben Ölüsem Heyecandan Ölürüm

– F.Ç.Kabadayı · 03 Aralık 2016

Hayat denince aklınıza ne geliyor?

Yemek, içmek, gezmek, sevmek mi?

Benim aklıma hayat denince heyecan geliyor. Heyecansız bir hayat düşünemiyorum. Zaten bu fitrî bir durum, olmaması şüphelendirir karşı tarafı. Yaratılışımızda var Elhamdulillah...

Her iş heyecan gerektiriyor aksi takdirde hayatın tadı çıkmıyor. İnsanın yaşadığını anlaması için sadece yemeğe, içmeye, korunmaya değil heyecana da ihtiyacı var. İnsan yemek yaparken bile 'acaba nasıl olacak' diye heyecanlanmalı, yanılıyor muyum?

Heyecan yani coşku, kişide korku, kıskançlık, üzüntü, sevinç, sevgi gibi duygusal nedenlere bağlı olarak kendini gösteren güçlü ve geçici duygu yoğunlaşması durumudur, diyor sözlükler...

Seviyorum heyecanı... Bu muhteşem mekanizmanın belli bir seviyede olması, yapacağınız işe daha çok konsantre olmanızı ve yapılan işten zevk almanızı sağlar. Herkes bilir ki sosyal yaşamında başarılı olan, sanatkâr kimliği olan kişiler heyecanlı insanlardır. Aşırı heyecanlı olanlar nadiren belli etse de kimi de bunu saklamayı iyi becerir. Heyecanına hâkim olamayanların hata yapma olasılığı da elbette yüksek... Bu durumda davranışlarını kontrol edemez ve korktuğu başına gelir, muhtemelen hata yapar.

Eğer kendinize güveniniz tam ise, hata yaparım endişeniz yoksa kendinizi tanıyorsanız ve sık yaptığınız bir faaliyet ise heyecanınızı kontrol edebilir ve sonucu başarıya bağlayabilirsiniz.

Heyecan... Güzel şeydir vesselam...

İnanın, ben sahneye çıkarken heyecanlanmayan sanatçıdan umudumu yitirim, açıkçası ondan iyi bir performans beklemem de mümkün değildir.

Ben de heyecan bitmez;

Her eğitim öğretim yılının ilk günü okula heyecandan uyuyamamış gözlerle giden kişi benimdir. Bu heyecanımı on dokuz yıldır yenemedim. Biz çoğu zaman dezavantaj olsa da her yıl yeni öğrencilerle

tanışmanın heyecanını yaşayanlardanız. Hakkında gerekli gereksiz her türlü bilgiyi velisinden alıp gelen şaşkın, endişeli, korkak gözlerle size bakan her hareketinizi kayda alan minikler hiç bilmez ki öğretmenleri onlardan daha heyecanlı.

Hele kitabımın matbaadan çıktığı ilk gün... İçini dışını her ne kadar bilseniz de eser haliyle elinize almak, onun kokusunu içine çekmek, en yakınınımdaki kişiyle o anı paylaşmanın heyecanına paha biçilemez.

Tabi bunlar her zaman mümkün olmasa da hayatıma başka heyecanlar da katıyorum.

Radyoda bir şiirimin okunması, farklı bir ilde imza günü, amaçlı bir toplantı... Bazen heyecanımı isteyerek o kadar abartırım ki "Kalbim bu sefer dayanmaz" dediğim günler olur. Bilirsiniz; abartı dürüst insanın yalanıdır derler.

Kiminde sınav heyecanı, kiminde evlilik heyecanı, yeni bir aşk, beklediğiniz bir yerden gelen bir telefon, yeni saç modeliniz, uzun zamandır özlediğiniz kavuşma, sevgilinizden mesaj, hayalinizdeki iş, paraşütle atlama, doğacak bebek...

Ne güzel şeydir heyecan...

Benim heyecanım, olmazsa olmazım...

Uzatmayım; böbrek üstü bezlerinizden salgılanan adrenalin hormonunuzu doğru kullanmanız, kalp atışlarınızın daim olması dileğimle sizlere en az benimki kadar heyecanlı ömür diliyorum.

Ben ölürsem heyecandan ölürüm.

Ya siz?